

ikke, Udvalget savner Oplysninger fra Ministeriet. Derfor er det ogsaa ganske urigtigt af det ærede Medlem at beklage sig over, at jeg ikke har skaffet de nødvendige Oplysninger, som kunde tjene til Begrundelse for Forslaget. Jeg har skaffet alle de Oplysninger, der var Rimelighed i at skaffe, alle de Oplysninger, som Udvalget overhovedet har begæret.

Aksel Jensen: Jeg vil blot sige til den højtærede Minister, at det, jeg beklagede mig over, var, at Ministeren ikke, da Forslaget blev forelagt i Oktober, bilagde det med Oplysninger om, hvorledes Virkningerne vilde blive efter den Ændring, der er foretaget. Der var ikke nogen Beklagelse over, at Ministeren ikke har villet stille Oplysninger til Raadighed for Udvalget, men jeg mener, det kunde have fremmet Forhandlingen, om vi havde faaet de Oplysninger ved Lovforslagets Eremsættelse.

N. P. Jensen: Maa jeg begynde med et Par saglige Bemærkninger, før jeg gaar ind paa nogle mere teoretiske, principielle Betragtninger. Jeg skal ikke opholde mig ved § 3, 3die Stykke, angaaende Fradraget paa 12 000 Kr. for Ejendomme, der er opført senere end 1916, fordi jeg efter de Udtalelser, den ærede Ordfører for mit Parti fremkom med, har en Følelse af, at der vil komme en ny Forhandling om det i Landstinget. I og for sig har jeg ikke noget imod Tanken om et større Fradrag, men det, jeg har noget imod, er, at man drager en enkelt Gruppe af Ejendomme frem til særlig Behandling. En af Grundpillerne i den Beskatning, vi gennemførte i 1903 — og det burde være Grundpillen i al Beskatning af fast Ejendom —, var, at vi skulde have saa faa Bestemmelser som muligt, og derfor forekommer det mig, at alle de særlige Bestemmelser, der er her, hvoriblandt jeg nævner den om de 12 000 Kr., burde forsvinde. Jeg haaber ogsaa, den vil forsvinde, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da jeg, som sagt, har en Følelse af, at det vil komme frem i det andet høje Ting.

Jeg skal dernæst nævne Spørgsmaalet om Grundstigningsskylden i § 8. Hvorledes end Resultatet maatte blive af de andre Betragtninger, jeg vil komme frem med, vil jeg meget henstille, at der dør foretages en rent saglig Ændring i 3die Stykke, hvor man beregner Grundstigningsskylden paa den Maade, at man tager Gennemsnittet af den Stigning, der har været paa samtlige Ejendomme hele Landet over siden den

sidste almindelige Vurdering, fordobler den, lægger en halv Snes Procent til af Grundværdien og derefter beregner Grundskylden af det resterende Beløb. Det er meget muligt, at det for saa vidt kan være en praktisk Beregningsmaade med Hensyn til det endelige Resultat, det er ikke Højden eller Dybden, jeg omtaler, men det er jo praktisk uigennemførligt, af den simple Grund, at det — det ved jeg af Erfaring som mangeaarig Amtsforsvalter — i Almindelighed vil være mindst 2 Aar, inden vi efter en Vurdering kan faa Gennemsnittet beregnet. Lad os nu sige, at vi foretager en ny Vurdering i 1927. Gennemsnittet heraf vil under normale Forhold, hvis der ikke sættes ganske anderledes Kraft paa i Over-Skyldraadet, ikke kunne præsteres inden 2 Aars Forløb. Men hvad skal vi saa beregne Skatten efter i disse to Aar? Man vil maaske sige: Paa det gamle Grundlag. Ja vel, men det er nu ikke Meningen, at man skal blive ved at køre et Par Aar ekstra paa det gamle Grundlag. Og i alle Tilfælde maatte jo Resultatet blive, at naar vi endelig fik Gennemsnittet for hele Landet, maatte vi regne med tilbagevirkende Kraft for de to Aar, der saa var gaaet. Det, jeg anker imod, er altsaa, at det Skatteberegningsgrundlag, man giver os at arbejde med, er saaledes, at det ikke kan fremkomme tilstrækkelig hurtigt. Jeg foreslaar, at man faar dette Punkt ændret saaledes, at vi kan faa Grundlaget inden alt for længe.

Jeg skal ganske kort anvise, hvorledes det kunde tænkes — jeg vil dog ikke sige, at det er ideelt —, nemlig saaledes, at hvert Amtstuedistrikt fik Lov til at beregne sit Gennemsnit. Vi vilde kunne gøre det ret hurtigt hver for sit Distrikt. Noget andet er, hvor samtlige Distrikter skulde arbejdes sammen, men det kunde saa komme senere. Det er dette, jeg gerne vil henstille, fordi det forekommer mig ganske upraktisk, at vi skal vente 2 Aar efter Vurderingen paa at faa det Grundlag, hvorpaa vi skal beregne vore Skatter.

Jeg skal saa gøre nogle mere almindelige Bemærkninger for at motivere min Afstemning. Lad mig straks sige: Jeg stemmer imod det foreliggende Forslag, og jeg skal ganske kort sige hvorfor. Naar jeg siger det kort, er det i og for sig ikke, fordi jeg savner Materiale til at underbygge min Afstemning med. Jeg er her i Tinget og paa andre Steder Gang efter Gang gaaet imod det Grundlag, man arbejder sig mere og mere ind i, sidst da Talen var om Gennemførelse af en Grundskyld til Staten, og de samme Grunde, jeg dør anførte, gælder for mig den Dag i Dag, og ingenlunde